

og Norge ved lavere Fragtsatser end dem, der beregnes her i Indlandet. Det samme gælder andre Arbejder i Træ, navnlig Snedkerarbejde, der anslaaes til 262,000 Kr. Ogsaa her er Indførselen siden Toldkommissionens Dage stegen betydeligt, nemlig med 171 pCt. Det bør fremhæves, at for denne Gruppes Vedkommende have handlende og industridrivende, der repræsenterer saa forskellige Interesser, i Enighed samlet sig om disse Forslag. Den højtærede Finansminister fremhæver, at det er god gammel Nationaløkonomi at faa billige Varer ind i Landet. Selvfølgelig har det sin Betydning at kunne købe billigt, men af en ganske anden nationaløkonomisk Betydning er det at skabe de bedst mulige Levevilkaar for den størst mulige Del af Nationen og ikke ved doktriner nationaløkonomisk Politik enten gøre en stor Del af Nationen arbejdsløs eller tvinge den ud af Landet og ødelægge umaadelige Summer. Naar Landbruget glæder sig over den stigende Udførsel og de høje Priser, hvor kan man da med onde Øjne se paa en anden Del af Nationen, der kæmper for sin Eksistens under helt andre Vilkaar, Vilkaar, der maa kræve et Værn mod Udlandets Overproduktion. Hvor kan man med koldt Blod være med til at ophæve eller sænke det Værn, som ingen, den højtærede Finansminister lige saa lidt som nogen anden, kan have nogen Mening om, hvorvidt det er tilstrækkeligt eller ej. De Tal om den kolossalt stigende Indførsel i Løbet af de sidste 10 Aar, som jeg har nævnt, og som udvise en Stigning fra 150 til 250 Mill. Kr. af industrielle Frembringelser, vise tydelig, at Tolden paa adskillige Varer er for lav, og hvis man ikke paa disse foretager en Forhøjelse af Tolden, ville de efterhaanden bukke under i Konkurrencen med Udlandet.

Den højtærede Finansminister ytrede paa Foranledning af det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds, at han paatog sig det fulde Ansvar for, at de foreslaaede Satser vare de rigtige. Jeg forstaaer denne Udtalelse saaledes, at den højtærede Finansminister paatager sig en Garanti for, at Regeringsforslaget ikke vil ødelægge nogen bestaaende Virksomhed. Denne Udtalelse kan selvfølgelig kun glæde mig, men jeg vilde dog sætte megen Pris paa at vide, hvorledes den højtærede Finansminister har tænkt sig denne Garanti. Thi her drejer det sig om en meget stor Del af Landets Industri, der repræsenterer adskillige Hundrede Millioner Kr., og om hele Landets økono-

miske Fremtid, og her er jeg saa meget mere betænkelig ved at nøjes med et Ministerord, som Finansministeren i sin Tid ved Toldlovens Forelæggelse har erkendt, at det til syvende og sidst i hvert enkelt Tilfælde var paa Slump, at han ansatte Tolden, og at det hele var et Skøn. Men naar man har udtalt sig saaledes, forstaaer jeg ikke, hvorledes man et Aar senere kan paatage sig Garantien for nogle Hundrede Tusinde Menneskers Velfærd. Den højtærede Finansminister fremkom i Fjor bl. a. med den af det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds citerede Udtalelse om, at Toldspørgsmaalet kun drejer sig om nogle Firskillinger, der ere komne i Klemme for nogle Fabrikanter, og en anden Udtalelse af den højtærede Finansminister gik ud paa, at han i Løbet af Sommeren havde faaet en ny Forbunds-fælle, idet der nu fra en Række af vore største industrielle Foretagender forelaa Regnskaber, der viste glimrende Resultater, og med dem i sin Haand trøstede Finansministeren sig til at kunne paavise, at de foreslaaede Toldsatser ikke vilde kunne ruinere Landets Industri. Det er meget mærkeligt, at den højtærede Finansminister kan komme til saadanne Slutninger, fordi nogle af vore største Foretagender i et enkelt eller nogle Aar kunne opvise glimrende Resultater — nogle Aar, som paa Grund af den Opgangsperiode, vi have befundet os i, have været gunstige ikke alene for industriel Virksomhed, men ogsaa for Handel, Skibsfart, Banker og ikke mindst for Landbruget. Og paa nogle enkelte Aars gode Resultater vil den højtærede Finansminister bygge en stor Del af Landets økonomiske Fremtid. Det var i September, at denne Tale blev holdt, men allerede i Oktober, ved Fremlæggelsen af Finansloven, var den højtærede Finansministers lyse Syn paa de gode Tider i Nedgang, og det faktiske Forhold er allerede saaledes, at Arbejdsløsheden nu er i betydelig Stigning. Nej, Sagen er af en ganske anden Rækkevidde. Det drejer sig ikke om nogle store Fabrikker og nogle Rigmænds Penge. Det drejer sig om hele vor økonomiske Fremtid, om Handelen og Industrien her i Landet igen skulle komme i Afhængighed af Tyskland, som vi i sin Tid vare afhængige af Hansestæderne. Den Glæde, hvormed man i forskellige tyske Fagkredse og Tidsskrifter har hilst Regeringens Toldlovsforslag, burde være et advarende Fingerpeg for os om ikke at bygge vor Toldlov paa Slump eller efter et Skøn.

Jeg har allerede omtalt, hvad den